

modum dicunt (idest alii Catholici ejusdem temporis , qui putabantur recte credidisse , sentientes , Animas Justorum in Cœlum sine mora , aut sine grandi mora ferri) ipse utique Dominus , in quem se dicunt credere , non in tertia die fecisset Resurrectionem , sed super Crucem exsurgans , confessim utique abiussit sursum , relinquens Corpus terræ . Si ergo Dominus legem Mortuorum servavit , ut fieret primogenitus a mortuis , & commoratus usque in tertiam diem in inferioribus terræ , post deinde surgens in Carne , sic ascendit ad Patrem : quomodo non confundantur , qui dicunt , interiorē hominem ipsorum dereliquerent binc Corpus , insuper celestem ascendere locum ? Parcat Sanctus Episcopus : sue imaginationi nimis heic ipse indulxit , quæ legem & mensuram præscribere voluit non solum aëribus Christi Domini , sed & divinis Beneficentia erga servos suos , limitesque ponere supereminenti scientie Caritatis Dei , qui potens est omnia facere superabundanter , quam petimus aut intelligimus secundum virtutem , quæ operatur in nobis , ut scribit Apostolus ad Ephes. IIII. 19. Resurrexit Redemptor noster , quando voluit . Is enim de se ipso ait : Jo. x. 17. Ego pono animam meam , & iterum sumam eam . Nemo tollit eam a me : sed ego pono eam a me ipso , & potestatē babeo ponendi eam ; & potestatē habeo iterum sumendi eam . Quoties etiam voluit , potuit & potest in Cœlum a se apertum animas electorum suorum recipere . Neque hilum hæc interficere cohererent : Christus tertia die resurrexit , & post quadraginta dies in Cœlum ascendit : ergo absque Corpore Animæ omnium Fidelium in Celestem Patriam ab ipso revocari nequeunt : aut certe nequeunt , nisi post tres dies , aut post dies quadraginta . Quod si a Christi Resurrectione & Ascensione petendus esset ordo promotionis Justorum , ut Irenæus contendit , Justi quoque excitandi forent a mortuis tertia die , & post quadraginta transferendi & ipsi essent in Cœlum . Quam autem ille ait : Et nos sustinere debemus definitum a Deo Resurrectionis nostre tempus , prænuntiatum a Prophetis , & sic resurgentēs assumi , quotquot Dominus al·hoc dignos habuerit : nemo non videt , hisce nequam tangi Catholicos , qui Resurrectionem & ipsi exspectant in fine Mundi , neque jam factam credunt , ut Gnostici dicitabant . Ceterum vix defines mirari , dum consideres , qualem ordinem promotionis Justorum sanctus vir ipse tradiderit , non divinis Literis inhærentes , sed spuriis Papiræ , aliquorumque levis ingenii virorum traditionibus minimum credulus . Nimurum post universale Judicium censem futurum Cœlum novum & Terram novam , hoc est Terram ipsam , quam inhabitationem , in quibus novus perseverabit homo , Semper nova consubstantia Deo , Et quoniam hæc Semper perseverabunt Sine Fine , quemadmodum Presbyteri dicunt , tunc quæ digni fuerint Cœlorum conversatione , illuc transibunt , idest in Cœlos : alii tute Paradisi deliciis utentur : alii autem speciositasem Civitatis (hoc est terrena Hierusalem) possidebunt . Ubique autem Deus videbitur , & quemadmodum digni erunt videntes eum . Reliquas illius imaginaciones omitto . Quisnam vero sacrarum Literarum & Theologiarum

De Par.